

ПРОТОКОЛ

№ 289

гр. Пазарджик, 28.06.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Съдебни Г.Д.Г.
заседатели: С.И.М.

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
и прокурора Ст. Б. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Ирина Ат. Джунева Наказателно дело от общ характер № 20225200200018 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

Подс.Ал. М. М. се явява лично и с адв.Е.П., редовно упълномощена

Не се явява защитника М. Ал. М., син на подсъдимия, упълномощен да го представлява.

За ОП-Пазарджик се явява прокурор П..

Явяват се вещите лица П.П., Н.В., С.М. и С.С..

По хода на делото:

Прокурорът: - Да се даде ход на делото.

Адв. П.: - Да се даде ход на делото.

Защитникът М.:- Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Сне се самоличността на вещите лица, както следва:

В.Л. П. Б. П. - 51 г., българин, български гражданин, неосъждан, висше образование, без родствени и служебни отношения със страните по делото, предупреден за отговорността по чл. 291 от НК.

В.Л. Н. БЛ. В. - 49 г., българин, български гражданин, неосъждан, висше образование, без родствени и служебни отношения със страните по делото, предупредена за отговорността по чл. 291 от НК.

В.Л. СВ. ЕМ. М. -34 г., българин, български гражданин, неосъждан, висше образование, без родствени и служебни отношения със страните по делото, предупреден за отговорността по чл. 291 от НК.

В.Л. С. ИВ. СЛ. - 26 г., българин, български гражданин, неосъждан, висше образование, без родствени и служебни отношения със страните по делото, предупреден за отговорността по чл. 291 от НК.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОДЪЛЖАВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

На основание чл. 282 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА заключението на балистична експертиза, изготвено от вещите лица П.П., Н.В., С.М. и С.С..

Пристъпи се към изслушване на вещите лица:

В.Л.П.: Представили сме заключение, което поддържа изцяло. Няма основания за промяна или допълнение.

В.л.В.: – Капсулните микрочастици заедно с горивните частици и металните частици са част от следите от изстрел. Те се образуват при изгаряне на емитиращата смес разположена в капсулата на патрона. По принцип патроните нямат уникален състав и могат да съществуват за газово

оръжие, които имат еднакъв капсулен състав с патрони за бойно оръжие. Ако обаче в състава присъства елемента калай е само при бойно оръжие. Калая е само при бойно оръжие.

В.л.П.:- Пробивната сила на куршума е до 350м. Тези 350м. са, до която дистанция куршумът би нанесъл механично поражение върху целта. Ако е на 400м., не би трябвало да предизвика тежко нараняване с този вид боеприпас. Не сме провеждали такъв вид експеримент и не бихме могли да отговорим до каква дълбочина би се забил такъв проектил, за да може да се отговори трябва с конкретно оръжие, с конкретни боеприпаси да се проведе експериментална стрелба от съответното разстояние и евентуално да се измери до каква дълбочина ще проникне. Всяко едно огнестрелно оръжие и газово има откат като зависи от конструкцията на пистолета. Тази откатна сила е различна. При пистолетите Макаров може да се изрази с леко отместване на пистолета с посока нагоре и леко надясно. Не е задължително да се изрази. В зависимост от опита на стрелящия откатната сила може да не се прояви, да не окаже влияние върху прицелването на пистолета.

Прокурорът: Нямам въпроси Да се приеме заключението на вещите лица.

Адв.П.: Да се приеме заключението на вещите лица.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на вещите лица П.П., Н.В., С.М. и С.С..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещите лица П.П., Н.В., С.М. и С.С. в размер на 304.65, което да бъде изплатено по сметка на НИК- МВР от бюджета на Пазарджишки ОС.

Да се изплатят по 10лв. дневни на вещите лица П.П., Н.В., С.М. и С.С. от бюджета на Пазарджишки ОС.

Да се изплатят пътни на вещото лице СВ. ЕМ. М. в размер на 41лв. от бюджета на Пазарджишки ОС.

Прокурорът: Нямаме искания.

Адв. П.: Нямаме искания.

На основание чл. 283 от НПК, съдът счита, че следва да се прочетат и приемат доказателствата, събрани в ДП, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА всички доказателства, събрани в ДП, а именно: уведомително писмо, докладна записка, заповед за задържане на лице, протокол за личен обиск, протокол за оглед на местопроизшествие и фотоалбум, протокол за изземване на обтривки и микроследи от заподозряно лице, декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, справка съдимост, характеристична справка, протокол за уведомяване на пострадал от престъпление, докладна записка, трудов договор, длъжностна характеристика, заповед № 237/11.04.2019 г. докладна записка, констативни протоколи от Южно централно държавно предприятие, протокол за доброволно предаване, удостоверение за закупуване на газов пистолет, удостоверение за уведомление, амбулаторна книга, приемо-предавателен протокол 2 броя.

Страните по отделно - Нямаме искания по доказателствата. Да се приключи делото.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна. Извършени са всички необходими следствени действия за обективно, всестранно и пълно изясняване на делото, поради което и на основание чл. 286 от НПК,

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА съдебното следствие за приключило.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Прокурорът: Уважаема Госпожо председател, уважаеми съдебни заседатели, считам, че в хода на съдебното следствие бяха събрани гласни и веществени доказателства, които категорично доказват обвинението по трите престъпления, за които е обвинен подсъдимият. От фактическа страна чрез показанията на св.К., св.А. несъмнено се доказва, че на 02.07.2020г. около 22:30ч. св.Б.К. е излязъл от дома си, за да провери за нарушители в близката гора, тъй като на няколко пъти в период от 11 до 13 дни била извършена незаконна сеч на борови дървета в участъци, в които св.К. отговаря. Той е взел със себе си, когато излязъл един електрически фенер и газов пистолет, който му е бил предоставен от неговия братовчед св.М.К.. Около 2 часа на 03.07.2020г. св.Б.К. е чул звука на моторен трион откъм отсрещния склон на

местността „Крайка“, в землището на с.Д. на 400м- 500 м. от мястото, където първоначално е чул. Видно от показанията на св.А., както и от приложената разпечатка на мобилните оператори веднага щом чул моторната резачка преди да тръгне към местопроизшествието по същото време 2 часа след полунощ К. се обадил на св.А. и го извикал за помощ, за да установят извършителят на незаконна сеч. Св.К. се приближил към мястото, от което чува моторният трион и видял как подсъдимия поваля поредните дървета с моторен трион. Първоначално той не го е познал, но когато св.К. е успял да се приближи на около 4, 5 метра от подсъдимият той го е осветил с фенера и тогава го е разпознал, че това е неговият съселянин АЛ. М. М., с прякор Р.. Тогава св.К. му извикал: „Р. какво става? Какво правиш?“ Подсъдимия тогава с едно движение се пресегнал и извадил пистолета Макаров и веднага е започнал да стреля в посока на пострадалия К.. Пострадалият К. е имал възможност да наблюдава движенията на подсъдимият, тъй като нощта не е била непрогледна. Имало е луна и самото местопроизшествие се намира в края на гората така, че е могло да се виждат движенията на подсъдимия, а освен това той е бил осветен секунди преди това с фенера. Когато започва подсъдимият да стреля по посока на пострадалия св. К. той веднага се прикрива до най-близкото дърво, което е било с дебелина между 25-30 см. Не е могло да покрие тялото му и към този момент подсъдимия е могъл да вижда точната позиция на пострадалия предвид факта, че той е държал фенера, който преди това го е осветявал. В показанията на св.К. в хода на съдебното производство и в предходното разглеждане на делото при друг състав на съда той съвсем ясно посочва, че продължил да свети с фенера, държейки го в ръка, при което той логично е обозначавал точното си местоположение, дори в такава ситуация пострадалия К. осветява частично и сам себе си т.е. подсъдимият е имал точна и ясна представа къде се е намирал пострадалия и е стрелял в посока към него, което се доказва от намерения забит проектил, в дървото, зад което се е укрил подсъдимият. Видно от показанията на св.К., както и от намерените при огледа на местопроизшествието веществени доказателства подсъдимият М. е произвел 3 изстрела директно към тялото на пострадалия К., като единия от изстрелите е попаднал в дървото, зад когото се е прикривал на височина около 61 см от земята. Това обстоятелство категорично отхвърля защитната версия на подсъдимия за стрелба във въздуха. След като изстрелял всичките патрони, които имал в пистолета

подсъдимият е побягнал извън гората надолу към пътя, носейки моторния трион и пистолета, който е бил без патрони, тогава св.К. е настигнал подсъдимия М., съборил го е на земята и двамата се сборичкали, при което подсъдимият е успял да го удари с пистолета по главата. Този удар е предизвикал порезна рана на главата на К. и потекло кръв, като пострадалият е получил кратка дезориентация, която е била почувствана от него като загуба на съзнание. В тази ситуация подсъдимият М. е успял да се освободи от К. понечил да вземе моторния трион, именно в този момент пострадалият К. е възпроизвел изстрели от близко разстояние от газовия пистолет, който носел със себе си към лицето на подсъдимия. От близко разстояние тези изстрели са били усетени от подсъдимия болезнено и затова той пуснал резачката и побягнал. Това взаимно положение, тези обстоятелства се разкриват освен от гласните доказателства на св.К., те се потвърждават и от намерените на местопроизшествието съответно моторен трион, гилзи от газовото оръжие, мястото, където е намерен и самия боен пистолет Макаров. Именно гласните доказателства на св.К., както и описаните веществени доказателства в протокола за оглед на местопроизшествието ни доказват категорично тези изводи, факти и обстоятелства в тяхната последователност и взаимна разположеност. Във връзка с някои неточности, които бяха констатирани при разпита на предходен състав на съда тука считам, че следва да посоча с по-голяма достоверност следва да се кредитират тези негови показания в хода на досъдебното производство при другия състав на съда, тъй като тези показания са по-близки до време до събитията. Те са по-последователни, по-ясни и точни като спомен за фактите и обстоятелствата относно, които е бил разпитан. Но като цяло намирам показанията на този свидетел за изключително достоверни и ценни по отношение на предмета за доказване на делото. Видно от огледа на местопроизшествие по делото са иззети като веществени доказателства както пистолет Макаров, така и гилзи калибър 9 и 18 мм, забит в дървото проектил, гилза за газово оръжие, моторна резачка, както казах описаните в огледа на местопроизшествие гилзи, които се виждат и във фотоалбума. Иззетите веществени доказателства са в такова взаимно разположение, което изцяло потвърждава изложеното от св. Б.К. показания относно механизма на извършеното престъпление и затова считам, че гласните и веществените доказателства взаимно консолидират фактическата обстановка, която е изложена в ОА и представлява една цялостна доказана

фактическа обстановка по делото. За да премина към субективната страна на деянието, за което започнах опита за убийство трябва да се върнем към тези факти, които разкриват именно намерението на подсъдимия непосредствено преди да започне той да стреля. По делото се установява, че той е бил на разстояние около 5 м от пострадалия. Това той посочва в своите показания, но това се доказва от факта на взаимното разположение между намерените гилзи на бойното оръжие и дървото, зад което се е прикрил пострадалия. Гилзите са били намерени на около 6 метра от дървото, зад което се е прикрил св.К., а както е посочено в балистичната експертиза от вещите лица при първото разглеждане на делото, че гилзите са изхвърлят надясно назад на разстояние около 2 метра т.е. подсъдимият се е намирал на едно разстояние между 4 и 6 метра, което средно е 5 метра отговаря на неговите показания, а изводите, които могат да се направят относно едно такова разстояние, че за успешна стрелба от такова разстояние не са необходими умения, ползването на прибори, прицелване, но тук логичен е въпроса защо подсъдимият не е успял да уцели пострадалия. Може би именно този изстрел, който е попаднал в дървото щеше да бъде успешен, ако не беше могъл да се укрие пострадалия. От една страна при започване на стрелбата той започнал да се прикрива т.е. неговото тяло е било в движение. За да не уцели с другите изстрели, като цяло с трите изстрела считам, че самите обективни фактори са оказали влияние – това е тъмнина, заслепяване от фенера, защото непосредствено преди да стреля той е бил осветен в лицето от пострадалия. Стреса, че е видян на местопроизшествието също указва влияние. Не без значение е и фактът, че малко преди да започне да стреля подсъдимият е извършвал сеч с тежък моторен трион, което изисква едно статично натоварване на мускулите на ръцете, при което всички знаем, че стават по схванати, с повече координация, а една точна стрелба изисква спокойна ръка. Това са обективните факти повлиявали на подсъдимия да не успее да уцели пострадалия. Несъмнено е било обаче неговото намерение в тази насока. За това говорят фактите по делото, които са в няколко насоки. На първо място самото оръжие, с което е извършено престъплението. Огнестрелното оръжие пистолет Макаров посочва и експертизата има точност за стрелба до 50 м. В конкретния случай оръжието е било заредено и готово за стрелба с бойни патрони. Видно от показанията на пострадалия, подсъдимият с едно движение изважда пистолета и го насочва към него, след което започва да стреля към тялото му.

Това означава, че е бил предварително вкаран патрон в цевта и оставало за подсъдимият да насочи пистолета и да натисне спусъка т.е. той е бил максимално подготвен за тези действия. Бил е решен за действия. На следващо място има значение и факта, че подсъдимият е ползвал оръжие, което не е било регистрирано и е със заличени номера. Това означава, че в неговото съзнание стои факта, че това оръжие трудно би могло да се свърже с него при определени обстоятелства. Това спомага за неговата решителност при извършване на престъпление именно с това оръжие. На следващо място прекия умишъл на подсъдимия да застреля пострадалия е показателен също и факта, че в посока на тялото му са били изстреляни всичките 3 патрона, с които е разполагал подсъдимият, а този факт е доказан освен с показанията на пострадалия също и с веществените доказателства - 3 бр. гилзи, които са били изхвърлени от конкретното оръжие намерено на местопроизшествието изпразненият след стрелбата пистолет Макаров. Подсъдимият е можел да спре стрелбата след първия изстрел, не го е направил. Можел е да спре стрелбата след втория, не го е направил. Продължил е да стреля в посока тялото на пострадалия, като е изстрелял и всичките три патрона. На следващо място за умишъл говори посоката, към която е било насочено оръжието на подсъдимия. Това смъртоносно оръжие е било насочено от едно съвсем близко разстояние към тялото на пострадалия и при трите изстрела, което бе доказано както със свидетелските показания на пострадалия, така и с намереното при огледа веществено доказателство забития в дървото проектил, за който балистичната експертиза доказва, че е изстрелян от пистолета на подсъдимия. От правна страна за субективната страна на престъплението следва да се съди от обективните факти описващи деянието на подсъдимия, а това деяние се характеризира с това, че е останало във фазата на опита. При опита характерно за него е, че имаме обективна съставомерност на деянието т.е. от субективна страна няма разликата с довършено престъпление. Разликата се състои в това, че има недовършена част от обективния състав на престъплението. За да е осъществен един опит е необходимо деецът реално да е започнал да осъществява изпълнителното деяние на престъпление. В конкретния случай са налице всички така изискуеми от закона елементи на престъплението - опит за убийство, както от субективна, така и от обективна страна. От обективна страна подсъдимият е произвел 3 изстрела по посока на пострадалия с довод да го убие с

огнестрелно оръжие, а от друга страна субективната страна е ясно изразена от намеренията за осъществяване на престъпленията по чл.115, ал.1 от НК, именно със съзнанието, че подсъдимият държи годно да убие оръжие, с насочването на това оръжие към тялото на пострадалия, с произвеждането на 3 последователни изстрела. Всички тези действия са били ясно осъзнавани, ценени от подсъдимия, и то не еднократно, а и в трите произведени от него изстрела. Изпълнителното деяние считам, че не е довършено нито един от трите изстрела на подсъдимия не са го засегнали, тъй като това престъпление е резултат, но началото на настъпването на престъпния резултат считам би бил поставен със смъртоносно попадение в тялото на пострадалия, слава богу това не се е случило и деянието на подсъдимия е останало във фазата на недовършения опит, но това обстоятелство, че опита е останал неизвършен няма никакво значение за квалификацията на деянието, основно има значение за индивидуализацията на наказанието по-скоро. Бих искал да обобщя, че конкретната фактическа обстановка, конкретното деяние като факти представлява един пример за опит за убийство, съответно за осъществен пряк умисъл. Именно такъв пример е използвал проф.А.С. в своя учебник по „Наказателно право“, когато е обяснявал интелектуалния момент на прекия умисъл, защото както знаем от теорията опита е възможен само при пряк умисъл. Затова при така изложените факти и аргументи считам, че престъплението по чл.115 във вр. чл.18, ал.1 от НК е доказан категорично както от обективна, така и от субективна страна. По отношение на престъплението по чл.339, ал.1 от НК от приетата по делото комплексна балистична и физико химична експертиза е видно, че изследвания пистолет Макаров представлява огнестрелно оръжие калибър 9 по 18 мм с един пълнител с вместимост 8 патрона. Оръжието е със заличени номера. Експертизата ни казва, че това огнестрелно оръжие е напълно изправно и годно да произведе изстрел. Експертизата е установила, че както казах, че трите гилзи са били изстреляни с същия този пистолет, издет от местопроизшествието. Освен това експертизата ни казва, че по цевта на оръжието са налице микрочастици доказващи, че с него е стреляно след последното му почистване. Това се свързва с всички факти и обстоятелства по механизма на престъплението. Свързва се и с установените при изследванията на обтривките на подсъдимия М. от дясната му ръка, където също са намерени множество капсулни микрочастици, което доказва, че

действително е така, както е описано от св.К. обстановка. Той е стрелял малко преди това, но в случая по-важно е, че категорично е доказано по делото по отношение на това престъпление по чл. 339, ал.1 НК, че именно това огнестрелно оръжие със заличени номера е било в държане на подсъдимия в момента, когато той е осъществил това деяние именно чрез това оръжие, което оръжие видно от приложената по делото справка, за което оръжие подсъдимият нямал разрешително. Всъщност той нямал издадени разрешителни, за дейности с оръжие и боеприпаси. Затова факта на държането на това огнестрелно оръжие несъмнено води до извода за осъществено от него деяние по чл.339, ал.1 от НК и това деяние също е извършено с пряк умисъл, защото той съвсем ясно е осъзнавал държането на оръжие, и то със заличени номера, така както и липсата на конкретно разрешително.

По отношение на чл.235, ал.1 от НК е установено, че при извършен оглед на местопроизшествие преди да бъде спрян в действията си от пострадалия, подсъдимия все пак е успял да отреже общо 10бр. дървета от бял и черен бор с различни диаметри. Установено е както от огледа на местопроизшествието, така и от разпитите на свидетелите А. и К. тези дървета се намирили в отдел 533д на ТПДГС „А.“ и представляват част от горски фонд. Това е видно и от назначената лесо-техническа експертиза, където тя оценя тези дървета на обща стойност 522.60лв. Всички тези обстоятелства доказват, както от обективна, така и от субективна страна извършеното от подсъдимия престъпление по чл.235 от НК, тъй като той в същото време и място в посочения отдел на ДГС „А.“ териториално поделение към Южноцентрално държавно предприятие - С. без редовно позвoлително отсякъл от горския фонд тези 10бр. дървета на стойност 522.60лв. Така от установената по делото фактическа обстановка е видно, че подсъдимият е осъществил от субективна страна посочените три състава на отделни престъпления. При определяне на наказанието на тези престъпления трябва да започнем от подбудите. Тук се натрупват в мен малко странни подбуди на подсъдимия той е отишъл на местопроизшествието да отреже дървета, но фактите показват, че той не е целял да прибере тези дървета за огрев. Той не е подсигурил нито транспорт, нито организация, така че да вземе тези дървета т.е. той е целял да отсече само дърветата без да ползва дървесината. Това в голяма доза кореспондира с изразените съмнения от

страна на пострадалия, за които не можем да съберем доказателства по това дело, но факт е че подсъдимият е отишъл да сече дървета въоръжен с пистолет, зареден със заличени номера, боен пистолет готов за стрелба и затова считам, че тези обстоятелства и неговата решителност с оглед факта заличените номера на оръжието следва да се отчетат като отегчаващи вината обстоятелства. Такива отегчаващи вината обстоятелства могат да бъдат посочени съпротивата, която е указал, също нанесената лека телесна повреда на пострадалия, които обстоятелства остават встрани от състава на елементите на отделните престъпления. За престъплението по чл. 115, вр. с чл.18, ал.1 от НК законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода от 10 до 12 години. Отчитайки степента на довършеност на това деяние съобразно разпоредбата на чл.18, ал.2 считам, че са налице предпоставките за прилагане на чл.58а от НК и чл.55, ал.1 т. 1 от НК и при тези условия, отчитайки всички отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства и изминалия период от време смятам, че наказание 4 г. лишаване от свобода би постигнало целите на наказанието. По отношение на престъплението по чл.339 ал.1 от НК отегчаващо вината обстоятелство е факта, че това оръжие освен всички елементи на този състав това оръжие е със заличени регистрационни номера. Факт е, че това оръжие е било готово за стрелба също може да се разгледа като едно отегчаващо вината обстоятелство по отношение на държането на огнестрелното оръжие. За престъплението по чл.339, ал.1 е предвидено наказание от 2 – 8 г. поради което намирам, че за това престъпление би постигнало целите на наказанието с 3г. лишаване от свобода. Считам, че по отношение на определяне на наказанието конкретно за това престъпление би могъл да бъде приложен института на чл.66 от НК. За престъплението по чл.235, ал.1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода до 6 г. и кумулативно глоба в размер от 1000лв. до 20000лв. Тук отегчаващо обстоятелство би могло да бъде факта, че подсъдимия поваля с механизирано средство множество дървета и че на практика е бил спрян и не е могъл да продължи с тези си действия. Считам, че едно наказание от 9 месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 3000лв. би постигнало целите на наказанието. Считам, че на основание чл.23 и чл.24 от НК за да бъде постигнат и като цяло чл.36 считам, че следва да бъде определено наказание на подсъдимия 5 г. лишаване от свобода и глоба в размер на 3000лв. По отношение на веществените доказателства на основание чл.53

ал.1, буква „а“ следва да бъде отнет в полза на държавата моторния трион, а на основание чл.53, ал.1, б.„а“ да бъде отнет в полза на държавата пистолета Макаров. С така изложените аргументи моля уважаемия съд за осъдителна присъда.

Адв. П.: Уважаема госпожо председател, уважаеми съдебни заседатели, както разбрахме и от делото и от обвинението на моя подзащитен са повдигнати три обвинения. Първото по чл.115 във вр. чл.18, ал.1 от НК, а именно че се опитал умишлено да умъртви св.Б.К.. От събраните по делото доказателства, за да е изпълнен състава на престъплението трябва да са налице обективните и субективните признаци при осъществяване на деянието. В нощта на 2 срещу 3 юли 2020г. подсъдимият отишъл в гората в местността „Крайка“. Това е в землището на с.Д. с намерение да извърши нарушение в отдела в участъка, в който св.К. е бил горски стражар. Защо е отишъл там? На първо място, защото в този участък били рязани отпреди дървета и в разговори, това се установява и от доказателствата от самия К. това се установява и от показанията на свидетелите Ч. и З., че точно по тази причина моят подзащитен е отишъл действително да отреже дървета, защото е бил набеждаван и обвиняван, че преди това той е рязал дървета. К. не е бил на Р.та, но на инкриминираната дата, но решил да следи дали някои пак няма да отиде да реже дървета. На 2 срещу 3 юли 2020г. К. излязъл да се ослушва и чул, че се реже с резачка в гората. Какво направил той? Вместо да звънне на тел 112 той звъни на неговия колега св.А. и тръгнал към гората. Носил със себе си фенер и газов пистолет, който бил взел от негово съсед св. М.К. и е не е знаел какви патрони има в пистолета. Не знае колко на брой. Може да са били бойни, газови. Тръгва с оръжието. При пристигането си К. „бил осветил внезапно с фенера“ подзащитния ми като бил извикал „Р. какво правиш?“, обаче няма доказателства, да се е представил кой е. Когато направил това подсъдимия явно е бил с гръб, не както пред вас бяха прочетени показанията при предходното разглеждане на делото и той ги потвърди в разглеждане на делото, че подсъдимият е бил с гръб, когато той го е осветил с фенера и когато извикал, а не както заяви пред вас оставил резачката и извадил от джоба пистолета. Там е казал „както реже, обръща се и стреля.“ Това е факт. Доколко може да вярваме на К. това ще го обсъждаме. Освен това заяви: „Първия изстрел не знам на къде беше.“ Оттук можем да направим изводи дали се е прицелвал подзащитния ми в пострадалия. „Първия изстрел не знам

накъде беше. Първия изстрел не беше насочен към мен.“, а не както казва прокурора и прави изводи. „Не мога да кажа дали се прицели към мен“. Всичко това го е заявил пред съда. Още каза, че не си спомня дали, когато подсъдимия започнал да стреля го осветява. Откъде можем да направим категоричен извод, че го осветява т.е. няма данни да се обозначи къде се е намирал, за да може моят подзащитен да насочи към него изстрелите. Освен това пострадалият твърди, че нямало как подсъдимият да не го бил познал, защото било светло като ден. Не е било светло като ден. Това е в пълно противоречие с показанията на св.А., който заяви, че е имало луна, но без прожектор било тъмно, когато отишъл било тъмно и светел с прожектор. Все пак тези събития се развиват през нощта в гората под дърветата. От едната страна има скат и ние не знаем от коя страна е била луната, още повече няма как да е светло, защото от показанията на св.И.Ч., а може да се види от снимките на фотоалбума приложен по ДП, от който се вижда колко е светло. Светло е чак на сутринта, когато се развиделява. На ДП моят подзащитен е дал обяснения относно причината да отиде в гората, последващите събития. Само, че той твърди, че е чул изстрел и тогава е започнал да стреля във въздуха. Същото е споделил въпреки, че аз съм против събирането на доказателства чрез разпита на полицаи. Същото е заявил и след задържането му пред двамата полицаи З. и Ч.. След това какво се случи? К. след като моят подзащитен е стрелял, аз ще кажа защо смятам, че е стрелял във въздуха и ще се доверя на казаното от прокурора за умора на мускулите, втвърдяване, стрелял е във въздуха, само че му се отклонила ръката и е попаднал в дървото. Моят подзащитен тръгва да бяга. К. го настига, ритва го, удря го. Той казва: „Аз го ритнах, той се спъна и падна надолу към ската. При падането аз се нахвърлих върху него, започнах да го удрям и тогава той ме удари с пистолета.“ Подсъдимия дори не е имал намерение да го удря с пистолета, след като К. го е ударил, той го е ударил с пистолет. По думите на пострадалия той на много места е казал, че е изпаднал в безсъзнание за една, две минути. Това го е заявил пред настоящия съдебен състав, това го е заявил пред предходния съдебен състав. Това го е заявил при прегледа в болницата и след като К. дошъл на себе си от това състояние бил чул по неговите думи, че моя подзащитен търси, не знам как се чува, че търсиш нещо, но той си направил извод, че търси резачка и тогава стрелял в лицето му с газовия пистолет, в който не е било установено какви патрони имало. Не са били

бойни щом подсъдимият е жив. В крайна сметка моят подзащитен е оставил резачката и пистолета и е избягал. Намерени са 3 гилзи, за които се твърди, че били от газовия пистолет, въпреки че К. твърди, че бил стрелял много пъти и че са повече. Тези 3 гилзи не са били обект на никакво изследване. Не са подлагани на експертизи. Не е ясно тези гилзи там ли са били. Само ще кажа защо се съмнявам, че веществените доказателства не е установено от какво оръжие са изстреляни тези гилзи. Може пак да са от боен пистолет. Ние не знаем. Той е даден след две, три седмици по наше искане. Никои не го беше взел за изследване. Може да се окаже, че и той е бил боен. Все едни такива неизяснени неща. Няма как да бъдат доказани във фазата на съда. След като моят подзащитен тръгва да бяга, отива в храстите, ляга и на сутринта се прибира пред вас К. заяви, че бил чул. Този човек лъже и ни върти както си иска. Аз смятам, че е така, че бил чул куршумите как се забиват в дървото. Нищо не е чул. На тел 112 има съдебно техническа експертиза снет разговора, който е провел с оператора на тел.112 после с дежурния полицаи, където казва, че нарушителя дори не е казал, че е стрелял по него, го бил ударил с газов пистолет. Защо уточнява с газов? Значи това е извода, че не е чул никакви куршуми. Не се е прикрил зад това дърво зад, което е намерен куршум. Това изобщо не е вярно. Това може да бъде проверено, но тъй като е в противоречие с доказателствени такива, аз затова подлагам на такъв анализ пред вас показанията на св. К., даже пред съда. Именно затова се наложи да отидем на оглед поради твърдението на К., явно той не е смятал, че ще се стигне до този момент, че там се били забили два куршума, а видите ли полицаия не искал да го изкара и се наложи всички да отидем да търсим куршум. Оказа, се че такъв няма. Дори заяви и пред предходното разглеждане на делото, показанията прочетохме, че на тел. 112 бил съобщил, че някой се опитва да го убие. Пред дежурния полицаи бил казал, че това не е така. Даже на тел.112 бил казал, че евентуално нарушителя е наранен. Защо ли нямаме отговор. Оттук се прехвърлям и на субективната страна на деянието и относно умисъла. Имал ли е подсъдимият намерението да извърши убийство. Това, което каза прокурорът, че щом е носел пистолет е имал намерение да извърши убийство. Този пистолет може да служи и за самозащита. Защо на служба КОС дават пистолетите за самозащита на хората, които ги носят. Не можем да правим изводи, че ги носят, за да убиват. В случая оръжието може да не е законно, но не може автоматично да правим извода, че се носи, за да

убива. По отношение на това дали се е прицелвал или не, изводи не можем да правим, че се е прицелвал към К. и че е искал да го застреля. Още повече аз съм склонна да вярвам на моя подзащитен че най-напред е чул изстрел и прочетените показания пред настоящия състав дадени на ДП. Същото е споделил и пред двамата свидетели З. и Ч., че най-напред е чул изстрел и е искал да се защити. Стрелял във въздуха. Ако пък е имал намерение да простреля някой, ако изобщо се е прицелвал, възниква въпроса в коя част на тялото се е прицелвал. Той не е опитен стрелец, но все пак ако се е прицелвал? К. заяви, че подсъдимият е бил на по-високо място от него. Ако стреля оттам или няма да го улучи, или ще го улучи в горната част на тялото. За да се забие куршума на 61 см от нивото на земята, това е някъде около коляното или под коляното и още повече като сме по високо, ако се е прицелвал в земята не в някоя част на тялото, която може едно такова нараняване да предизвика смърт. И както К. каза: "Не мога да кажа дали се прицели в мен, когато започна да стреля." Освен това по отношение на прицелването от разпита на вещото лице и от експертизата и чутото днес оръжието има откат т.е. в зависимост от разстоянието, от което се стреля може да варира отката нагоре и настрани. Какво стана с умисъла на подсъдимия да убие К.. Под защитния ми тръгва да бяга, пострадалия го настига, рита, удря и чак тогава подсъдимият го удря с пистолета по главата. К. изпада в безсъзнание. Защо тогава, ако искаше да го убива, подсъдимият не го е убил? Какво му пречи? Можел е най-малкото не само да му отреже главата колкото и грубо да звучи, ами да го удари с резачката по главата, защо не го е убил? Не е имало никой. Защо не го е направил? Бил е сам и лежащия К.. Нищо не му е пречело да довърши намерението си. Само, че след като се събудил К. стреля срещу него и той започва да бяга. Отговорът ми е категоричен, че той не е имал намерение да извърши убийство т.е. не е налице и субективния мотив на деянието. Съвсем хипотетично да предположим, аз смятам, че не е било така, ако първоначално е имал намерение да извърши убийство с пряк умисъл, когато са се озовали на мястото, където той ударил К. с пистолет по главата се е отказал да довърши това убийство. Никой не му е пречел точно в мотивите на чл.18, ал.3 от НК. Обвинението по чл.339 ал.1 от НК моят подзащитен бил държал огнестрелно оръжие без да има разрешително за това. Какви са доказателствата в тази насока? На мястото на местопроизшествието се твърди, че е намерен пистолет Макаров. Къде обаче

точно на мястото е намерен официално знаем, но преди това къде е бил не ясно. Защо? Потвърди се, че е намерен проектил в едно дърво и три гилзи от разпита на св.М. и Ч., които са били поемни лица пистолет не са виждали. Те са видели 3 гилзи, ама гилзите са общо шест и останалите гилзи, които не знаем какви са. Прокурорът казва, че са от газов пистолет. И в ОА не пише какви са, нито в този оглед. От изслушаната съдебно балистична експертиза, че само изследваните гилзи са от пистолет Макаров, както и проектила намерен в дървото. Чие притежание и чие държане е бил този пистолет не е доказано по безспорен начин въпреки, че подсъдимият на ДП казва, че той е държал пистолета. Само, че след неговото държане може и някой друг да го е държал. Не са снети дактилоскопични отпечатыци от този пистолет. Как тогава може да се твърди, че този пистолет Макаров е държан от моя подзащитен или някой друг. От химичната част на балистичната експертиза моля да обърнете внимание, че има разлика в микрокапсулните частици по гилзите, по цевта на пистолета и по тялото и по ръцете на подсъдимия. Аз си обяснявам защо е тази разлика? Тази разлика е може би от другите патрони, които са изстреляни срещу него, но никои не си е направил труда да ги изследва. Има много въпроси, на които нямаме отговор и по които могат да се направят предположения. Имаме твърдението на пострадалия. Аз смятам, че не трябва да го кредитирате и давате вяра в пълната му част от момента, в който той се обажда на тел. 112 след това на ДП, после пред предходния състав, пред настоящия състав, така че не смятам, че и това обвинение е доказано по безспорен категоричен начин.

По обвинението по чл.235, ал.1 от НК т.е. подсъдимият без редовно писмено позволително бил сякъл от горския фонд 10бр.дървета с обща кубатура 5,23 куб.м. на стойност 522.60лв. Не се оспорва. Все пак само неоспорването и съгласието не са достатъчни. И тук пак имам индиция за достоверността на показанията на К.. В протокола за оглед са описани 10бр. дървета. Налице е един констативен протокол съставен от самия К. също от 03.07. Там той е написал, че дърветата са 12. Той е заинтересован моят подзащитен да бъде непременно осъден. Самият К. изобщо не е имал представа, че някой е искал да го убива, че е бил обект на опит за убийство. Била е намерена разачката. По досъдебното производство не е установено чия собственост е. С нея ли са рязани дърветата или са сечени с брадва, която е приобщена като веществено доказателство и се твърди, че е намерена на

местопроизшествието. Все неизяснени въпроси. Изготвена е и лесотехническа експертиза. Направен е количествен, качествен, стойностен анализ на отрязания дървен материал, но все пак нямаме данни дърветата рязани ли са или са сечени. Отрязаните дървета не са приобщени като веществени доказателства по делото. Дори в лесотехническата експертиза се говори за отсечени дървета, не за рязани. Още повече смятам, че е процесуално нарушение, но не е моя Р.та, но горското собственик на дърветата би следвало да бъде посочен от обвинението като пострадало лице т.е. евентуално, ако желае да се конституира като граждански ищец, защото тези дървета къде са? Не знаем. Има стойност. Не са приобщени като веществени доказателства. Това същите дърветата, отрязаните ли са? Основно обвиненията се крепят на показанията на Б.К.. Не кореспондират с останалия доказателствен материал. По отношение на забиване на куршум, дали се е скрил зад това дърво аз смятам, че наистина не следва да се кредитират. Съвкупният анализ на доказателствата по делото предизвиква сериозни съмнения относно безпристрастно водене на ДП действително за разкриване на обективната истина. Не мога да кажа, но не се е търсела обективната истина. Протокола за оглед е опорочен. Смятам, че следва да бъде изключен от доказателствения материал. Изготвен е в нарушение на чл.156 ал.1 от НПК. От разпита на поемните лица М. и Ч. може да направим следните изводи:или не са присъствали през цялото време на огледа, или пък описаното в протокола за оглед не съответства на действително намереното. Аз ще ви моля да обърнете внимание как е водено ДП. Двете поемни лица са разпитвани по ДП не е ясно с каква цел – да се затвърждава обвинението, да се замазват някакви пропуски. Показанията на лист 168 и лист 169 са абсолютно копи пейст т.е. и те пред вас заявиха, че подписали са, но не са чели какво е записано. Поемните лица могат да участват като свидетели по делото относно огледа и относно резултата от огледа. Аз питам защо са разпитани на ДП? По същия начин са показанията на двамата полицаи копи пейст добре, че не ги четохме на Ч. и З., лист 53 и 54 от ДП, не че имат значение, но пак са индиция за начина на водене. По отношение на оперативните Р.тници, които са разпитани Ч. и З. има решение на ВКС Решение №361 от 08.07. 2003г. по наказателно дело №123/2003г. на трето наказателно отделение, доколко следва по този начин да се доказва да обвинението, да се заличава процесуалния ред за разпит на обвиняемия или

подсъдим и да се доказва неговата вина чрез разпита на оперативния Р.тник, но те са заинтересовани, тъй като те там Р.тят. Пак се връщам на неизвършените действия, не изследване на 3 гилзи, неизземане на дактилоскопични отпечатащи от пистолета Макаров. И в нас възниква съмнение дали не е стреляно от друго лице след като моят подзащитен е избягал. Това са съмненията след като е избягал от местопроизшествието, за да се пресъздаде една друга фактическа обстановка. Пипан ли е и местен ли е този пистолет? К. заяви, че със св.А. били преместили резачката. Нищо не им е пречело да преместят и пистолета или К. сам да го премести, както и гилзите от патроните, които са на разстояние 5, 6 метра. Може да се види и фотоалбум от ДП лист 31, сн.40. Там се вижда, че е местена резачката, значи е местен и пистолета. Заснети са моторната резачка и пистолета и ориентираща снимка, а в протокола за оглед е записано, че обект № 15 пистолета Макаров е намерен на 60см от обект №14 моторната резачка. Какъв извод може да направим? След като К. е преместил резачката, значи е преместил и пистолета или е преместил резачката при пистолета. За гилзите и патроните не знам, сигурно при тях също е имало местене. И не може да се каже дали подсъдимият е стрелял точно от това място, където са гилзите или не. Към балистичната експертиза не са поставени въпроси от разследващия каква е пробойната в дървото, но вещите лица след като не са го изследвали и не им е поставяна задача, не мога да отговоря. Не е изследвано пак по ДП. Ние отидохме на оглед и видяхме, че терена не е равен. Това е най- малкото, което следваше да се направи по ДП да се изследва терена, да се постави задача на балистичната експертиза дори да са местени гилзите да се посочи мястото да могат да се направят съответните изводи. Само, че не е Р.та на защитата да иска тези неща. Р.та на обвинението е да докаже обвинението. Не е подлагано на изследване психологичното и психическото състояние на подсъдимия към инкриминирания момент. Това го направи прокурора, но две години след това, защото няма да бъде обективно изследването, защото няма да изследва състоянието на подсъдимия към онзи момент. Когато ни се предявиха материалите нямаше номерация, нямаше и опис. Ние сме направили възражение в протокола за предявяване. Не знаехме дали след това нямаше да бъде добавено нещо ново. Още повече задължение на разследващите е не само да събират обвинителни доказателства, а смея да кажа, че тук са създавани обвинителни доказателства с разпити копи пейст.

Допълнително поставени протоколи, които изнемване на оръжието, което ние поискахме, но не се събираха и това ме учудва обвинението не е само за обвинява следва да се следи и за закона. Обвиняващи доказателства категорично не се събират, а и не се обсъждаха. Не чух, може би не съм чула всичко, но от пледоарията на прокурора такова нещо не чух. Доказателства, които са оневиняващи не бяха обсъждани. При постановяване на вашия съдебен акт аз ще моля моят под защитен да бъде оправдан по обвинението по чл.115 опита за убийство във вр. чл.18 от НК. Обвинението не беше доказано по безспорен и категоричен начин с оглед противоречията в доказателствата ще моля да бъде оправдан. По отношение на обвинението по чл.235, ал.1 от НК и чл.339 ал.1, ако достигнете до законен извод, че действително по несъмнен начин са доказани, наказанието, което ще определите за тези две обвинения аз ще моля да бъде при условията на чл.55, като се има предвид неговата личност - не е осъждан, няма противообществени прояви, има семейство, деца, внуци, процесуалното му поведение, ето защо смятам, че едно такова наказание по тези две обвинения би следвало да се наложи при условията на чл.55 и съответно чл.66 от НК.

Реплика за прокурора: В случая упреците на защитата по отношение на несъбрани доказателства в хода на ДП искам да кажа, че и на съдебна фаза уважаемият съд не е събрал доказателства, които е можал да събере. Само, че защитата говори за ДП. Такива пропуски би могло да ги извърши от съдебното производство, ако се касае до неотложност. Всички възможни следствени действия са били извършени на ДП. Няма действия, които не биха могли да бъдат извършени в съдебната фаза. Това са свързани с гилзите от газовото оръжие, защо не били включени в експертизата. В крайна сметка в съдебното производство, включително защитата на подсъдимия, когато има определени твърдения или свои защитни тези също има ангажменти да ги доказва и да прави свои искания за съответни доказателства. За мен тези гилзи е очевидно, че са от газово оръжие и затова дори не е необходимо да се назначава експертиза, защото те коренно се различават от гилзите на бойно оръжие. Те са само гилзи, не са патрони. Те така са и описани, така са и иззети като гилзи от газово оръжие, може би затова не са включени в експертизата. Ако защитата е искала да ги ползва като обстоятелства за своята защита теза е следвало да направи съответни искания и да докаже тези обстоятелства, а не да излага твърдение че не сме

доказали защитната теза. По отношение на видимостта при извършване на престъплението, която бе засегната от защитата едва ли не се излага твърдение, че било тъмно, защото св.А. бил казал, че си бил светел с фенер. Към този по-късен момент може да са си помагали с фенер, за да имат още по-добра видимост, но е било факт, че пострадалия К. се е придвижвал по един изключително неравен терен, ние видяхме какъв е този терен, без да ползва осветление, успял е да се приближи на 4,5 метра до подсъдимия без да ползва фенер по този неравен фенер именно благодарение на това, че е имало луна, имало една нормална видимост, за да се придвижва човек. Той се и е послужил с фенера, за да освети лицето на подсъдимия и да може ясно и категорично да го разпознае т.е. така описаната от него осветеност се потвърждава от обективни факти и обстоятелства. Той е могъл да види точно действията на подсъдимия още преди да го освети с фенера. Той е виждал всички негови действия. По отношение какво е било съзнанието на пострадалия по отношение на пистолета държан от К. дали е бил газов или си е мислел, че е бил боен. Действително по делото първоначално се установява, че на тел.112 св.К. е заявил, че е бил ударен по главата с боен пистолет. На какво се дължи това? Дали, че е бил ударен по главата от подсъдимия. Дали е следствие на стреса, дали на други обстоятелства. При разпита му в качеството на свидетел К. твърди, че е чул как куршумите попадат в дърветата. Аз също считам, че в този първоначален момент св.К. по вероятно е да не е осъзнавал какъв точно е пистолета, с който е било стреляно по него. Възможно е да не го е осъзнавал. Това обаче не осъзнава, че той не е чул как изстрелите попадат в дървото, защото е напълно възможно той да чува тези звуци, които определят попадане в дървото и едва на по-късен етап да осъзнае какво е чувал, че това не са последващи удари, а ударите на куршумите. В случая ние сме установили само един куршум в дървото - намерения проектил т.е. не означава, че не е чул това, което твърди. Именно той е завел полицаите до дървото и е показал къде се е криел, какво е чул и на неговите показания са насочени полицаите при един динамичен оглед да намерят и извадят проектила от дървото т.е. още на самото местопроизшествие броени минути след деянието св.К., пострадалият вече е имал ясното съзнание какво е чул, какво се е случило и че действително следва да се търси и забит проектил в дървото. Намирам за противни на логиката изводите на защитата за стрелба във въздуха при положение, че

единственият проектил като позиция е на 61 см т.е. по скоро сочи надолу, а не нагоре. На следващо място противно на изразеното становище от защитата считам, че пострадалият не е изпаднал в безсъзнание, както той сам твърди, защото от неговите показания можем да проследим всички действия в една хронологична последователност на събитията без да има празнини, а освен това правилата на логиката показват, че ако наистина е изпаднал да в безсъзнание тогава щеше да има достатъчно данни подсъдимия да избяга след спречкването между двамата и нямаше да се налага да произвежда изстрели с газовия пистолет пострадалия. Затова считам, че той е загубил е кратко дезориентация вследствие на удара, но не и да изпадне в безсъзнание. В тази насока са едни становища на медиците.

Дублика на адв.П.: Учудвам се, че обвинението прехвърля несъбраните доказателства на ДП като Р.та на съда, за да се докаже обвинението. Също така очевидно било, че гилзите били от газов пистолет. Съда ако не е запознат с оръжието, откъде да знае какъв пистолет е. Аз не различавам гилзи на газови и бойни патрони. Не мога да бъда убедена, че тези гилзи са от газов пистолет. Възражението на прокурора, че не било водено обективно ДП. Разбира се, че не е водено, ако беше водено обективно сега щяхме да сме пред съда, но не с обвинение по чл.115. По всякакъв начин се правят опити да се убеди съда в нещо което е очевидно осветеност и видимост. Има снимки. Отстрани се вижда, че навсякъде е тъмно. За каква осветеност говорим? Има снимки на фотоалбума, аз не си ги измислям. Освен това твърдението, че К. е посочил дървото с куршум. Това го твърди само К.. И М. и Ч. и всички казват, че полицаите са ги намерили куршумите и проектила в дървото. К. не е посочил нищо, не е чул нищо и не се е скрил зад това дърво. Това са последващи интерпретации. Освен това интересно как човекът казва, че е загубил съзнание в болницата при прегледа, след това няколко пъти, а прокурорът твърди, че той не е загубил съзнание. Защо този въпрос не се изследва на ДП? Човекът категорично казва и аз не се съмнявам в това, че е загубил съзнание т.е., ако не е загубил съзнание щеше да помни всичко по изгодно за обвинението, но явно е загубил съзнание, защото той се стреми по всякакъв начин да помага на обвинението, но нещата се пропускат с оглед противоречията с останалия доказателствен материал.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимият:

Подс. АЛ. М. М. – Съгласен съм с това, което каза моят адвокат. Не съм направил опит за убийство. Сърцето ми няма да го позволи.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимият:

Подс. АЛ. М. М. – Същата присъда, където ми я бяха дали.

Съдът счете делото за изяснено и се оттегли на съвещание за произнасяне на присъдата, която обяви на страните, като им разясни правото на жалба и протест.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което по делото приключи в 16:20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____